

Васил Николов

Теоретична обосновка

Ефектът на Хол е наблюдавано напрежение между два края на проводник, перпендикулярно на които тече ток, а проводникът е поставен в магнитно поле перпендикулярно на тока.

Наблюдаваната потенциална разлика се създава от силата, която действа на заряд, движещ се в магнитно поле:

$$F=q\vec{v}\times\vec{B}$$

Електричното поле, което поражда наблюдаваната потенциална разлика, се намира по формулата

$$E_H = R_H \vec{B} \times \vec{j}$$

където \vec{j} е плътността на тока в дадената точка. В нашата установка можем да приемем магнитното поле за хомогенно и плътността на тока навсякъде из образеца за еднаква. Тогава получаваме

$$U_H = \frac{R_H IB}{d}$$

Паразитно напрежение

Паразитното напрежение се получава от факта, че не можем да поставим електродите точно на една еквипотенциална повърхност, когато няма външно магнитно поле. То е резултат от намаляване на потенциала по дължината проводника. За да отчетем това влияние, можем да променим посоката на магнитната индукция и да правим две измервания - по едно с всяка посока на

магнитната индукция. При промяна на нейната посока холовото напрежение променя знака си, докато паразитното напрежение остава същото.

$$U_{1} = U_{p} + U_{H}$$

$$U_{2} = U_{p} - U_{H}$$

$$U_{H} = \frac{U_{1} - U_{2}}{2}$$
(1)

По формула (1) ще пресмятаме холовото напрежение от наблюдаваните напрежения U_1 и U_2 .

Метод на Ван Дер Пау за измерване на константа на Хол

Методът на Ван Дер Пау не се нуждае от образец с правилна форма, а само от пластина с произволна форма и постоянна дебелина.

Подава се ток между два контакта, и се мери напрежението между другите два. Показва се, че е вярно равенството

$$R_H = \frac{U_H d}{BI}$$

Тук отново трябва да се вземе само холовото напрежение, като се извади ефектът на паразитното такова. Като осредним получените холови константи за токове в интервала [0.2, 1.0]A получаваме

$$R_H \approx 4.45 * 10^{-3} \ VmT^{-1}A^{-1}$$